

OLGU SUNUMU

Kauda Ekina Sinir Kılıfı Tümörlerinde Subaraknoid Ve Subdural Kanama

Subarachnoidal and Subdural Hemorrhage in Nerve Sheath Tumors of Cauda Equina

KAYHAN KUZEYLİ, FADİL AKTÜRK, ERAY SÖYLEV, AYDIN PEKİNCİ

K.T.Ü. Tıp Fakültesi, Nöroşirürji Anabilim Dalı, Trabzon

Özet: Bu makalede omurga kanalında subaraknoid ve subdural kanamaya yol açan kauda ekina yerleşimli iki nörilemmma olgusu sunulmuştur. Nadir görülen bu özellikler, literatür taramasıyla gözden geçirilmiş ve konu tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kauda ekina, nörilemmma, subaraknoid kanama, subdural kanama

Summary: Two cases of the cauda equina neurilemmoma causing spinal subarachnoid and subdural haemorrhage are presented. These rare entities are discussed with a review of the literature.

Key words: Cauda equina, neurilemmoma, subarachnoid haemorrhage, subdural haemorrhage

GİRİŞ

Kauda ekina bölgesindeki sinir kılıfından kaynaklanan tümörler birkaç farklı şekilde klinik bulgu verebilirler (9). Bunlar, radikülopati veya poliradikülopati (4,6,7), omurga kemik değişiklikleri (1), normal basınçlı hidrosefali (9), proktaljiya fugaks ve rektal nöraljidir (5). Bu tümörlerin omurga kanalında subaraknoid ve subdural kanamaya ortaya çıkması son derece nadirdir (2,3,5).

Paraparezi ve radikülopati bulgularıyla başvuran, radyolojik ve cerrahi bulgularla tümör içi kanama, omurga kanalında subaraknoid ve subdural kanama saptanan iki nörilemmma olgusunun birinde radyolojik ve cerrahi anatomik seviyeler arasında literatürde de nadir görüldüğü bildirilen farklılık mevcuttu (2,4,7).

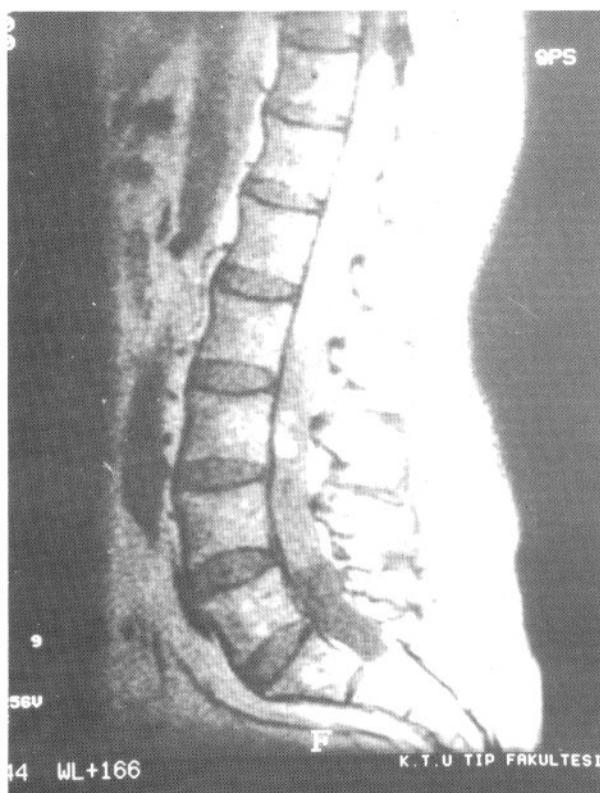
OLGU SUNUMLARI

Olu 1. 53 yaşında erkek hasta kliniğimize şiddetli bel ağrısı, sağ ayağında güçsüzlük ve idrar-

dışkı kaçırma nedeniyle müraaat etti. Hastanın sistemik muayenesi normaldi. Nörolojik muayenede sağ ayak dorsal fleksiyonda kuvvet kaybı (3/5), sağ lomber ve sakral dermatomlarda hipoestezi, sağ patella ve aşıl reflekslerinde kayıp, sfinkter tonusu azalması tespit edildi. Sağda belirgin olmak üzere her iki bacakta Lasegue testi 40 derecede müsbetti.

Torakolomber manyetik rezonans görüntülemesinde (MRG) T12-L5 seviyeleri arasında subaraknoid, subdural ve tümör içi kanamaya ait yoğunluk farklılıklar izlendi (Şekil 1).

Hastaya L3-4 tam laminektomi yapıldı, dura açıldığında sudural mesafede yer yer küçük hematomlar izlendi, araknoid açıldığında açık kanlı ve basınçlı beyin omurilik sıvısı (BOS) boşaldı. Kauda ekina lifleri arasında 53x36x28 mm boyutlarında yer yer koyu kirli-kırmızı tümör dokusu ile karşılaşıldı. Kapsüllü tümör sağ tarafta "redundant" sinir köküyle ilişkiliydi. Tümörün histopatolojik tanısı nörilemmma olarak geldi.

Şekil 1: Sagittal MRG'de alt torakal bölgede posterior yerleşimde subdural hematomalar, L2-4 kanama ile uyumlu yoğunluk artışı ve L3 omurga seviyesinde muhtemelen tümör içi kanama alanı izlenmektedir.

Olgu 2. 21 yaşında erkek hasta bacaklarında güçsüzlük, idrar yapmada zorluk ve bacak kaslarının zayıflaması nedeniyle kliniğimize başvurdu. Muayenesinde distalde hakim paraparezi (3/5), L2-S3 dermatomlarında hipoestezi, her iki patella, aşıl ve kremaster refleksinin kaybı ile anal sfinkter tonusunda azalma tespit edildi.

Torakal, lomber ve sakral kemik grafileri normaldi. MRG'de L5-S1 seviyesinde subdural kanama, L1-2 seviyesinin altında subaraknoid kanamaya bağlı dansite değişikliği görüldü (Şekil 2).

Hastaya L2-3 tam, L1-4 kısmi laminektomi yapıldı, epidural mesafede kanama yoktu, dura açıldığında subdural mesafede yerleşen hematomlarla karşılaşıldı. Araknoid açıldığından basınçlı kanlı BOS boşaldı. L2-3 seviyesinde sinir kökleri arasında yerlesmiş koyu kahverenkli, ince kapsüllü, altında kanama alanlarının izlendiği tümör ultrasonik aspiratör yardımıyla tam olarak çıkartıldı. Histopatolojik tanı nörilemmoma olarak bildirildi.

Şekil 2: Sagittal MRG'de ikinci lomber omurga seviyesinde yerleşen kanama ile uyumlu hiperintens lezyon, ayrıca kanalın içini dolduran subaraknoid ve özellikle L5 omurga seviyesinden itibaren subdural hematomlara ait yoğunluk artışı izlenmektedir.

TARTIŞMA

Omurilik tümörlerine bağlı subaraknoid kanama ilk kez Andre-Thomas tarafından tanımlanmıştır (2). Tümör içi kanamalar epandimoma, nörilemmoma, daha az sıklıkla astrositoma, menigioma, meningeal sarkomada görülür (2). Omurga kanalında subaraknoid kanamanın (SAK) diğer nedenleri arasında en sık omurilik travması, damarsal malformasyonlar ile kan diskazileri, sistemik lupus eritematozis, poliarteritis nodoza, lösemi, pseudoksantoma elastikum gelir (2,9).

Omurilik tümörlerindeki kanama tümörün kırılgan, aşırı damarlı stromasının hızlı büyümesi, kanlanmasındaki değişiklikler ve fiziki gerilmelerin yol açtığı basınç artışına bağlanmıştır (2). Klinik bulgular ilk kez Fischer tarafından tanımlanmış olup genel insidansı %0,5-1,5 arasındadır (2). Küçük kanamalar geçici hafif semptomlar oluşturken yoğun kanamalar klasik SAK kliniğine neden olurlar (9).

Olgularımızda tümör içi kanamaya bağlı gelişen SAK tanısı radyolojik olarak koyulmuş, laboratuvar ve cerrahi bulgularla da teyit edilmiştir. Buna karşılık her iki olguda SAK kliniğine ait şikayet ya da bulgu saptanamamıştır. Bu, tümörün kitle etkisinin yarattığı tam blok sonucu kanlı BOS' ün üst seviyelere geçmemesine bağlanmıştır.

Omurga kanalında subdural hematom (SDH) ilk kez 1948 yılında Fischer tarafından tanımlanmıştır (2). Omurga kanalında SAK'a oranla daha nadirdir. Nedenleri arasında lomber ponksiyon (3,10), travma (1,13), antikoagulan tedavi (11), SAK'nın subdural mesafeye açılması (8,9,12) sayılabilir. Omurilik tümörü kaynaklı SDH son derece nadirdir, literatür taramasında 4 olgu bildirimine rastlanılmıştır (3,11). Genellikle küçük boyutlarda birkaç seviyede yerleşebilir. Bu yerleşimler tümöre yakın alanlarda olduğu gibi uzağında da görülebilir. Genellikle radyoloji ve cerrahide akut dönemde saptanmalarına karşılık literatürde kronik formda bir olgu bildirimine de rastlanmıştır (11). Olgularımızda görülen SDH' lar tümör içi kanama sonucu meydana gelmiştir.

Kanamaya özgü klinik bulgular, tümörün kitle etkisine bağlı nörolojik bulgulardan ayırt edilemeyebilir. Ayrıca tümör içi kanama sonucu tümör hacmindeki artışa bağlı yeni gelişen bulgulardan ayırt edilmeleri zor olabilir. Olgularımızda SAK ve SDH arasındaki ayırım ve tanılar MRG ile yapılmıştır. SDH' lar mevcut klinik ya da ilave nörolojik bulgulardan dolayı genellikle akut dönemde saptanır (9,11).

Bu bölgedeki tümörlerin radyolojik ve cerrahi anatomi seviyeleri arasında farklılık olduğu bilinmektedir (10). Bu, tümörün vücutundan fleksiyon ile hareketlenmesine bağlanmıştır; böylece bir veya iki omurga mesafesi kadar farklılık oluşabilir (2,10).

MRG her ne kadar lezyonu, kanamaları ve BOS yoğunluğu değişikliklerini gösterebilmekteyse de (3,9), tümör yerleşiminin ve türünün saptanmasında, özellikle SAK, SDH ve tümör içi kanama varlığında yetersiz kalabilir. Sagittal MRG kesitleri çeşitli kanamalar nedeniyle tümörün sahip olduğundan daha farklı boyutlarda görünmesine yol açmıştır.

Sonuç olarak kauda ekina ve konus medullaris yerleşimindeki sinir kılıfı kaynaklı tümörler tümör içi kanamaya bağlı SAK ve SDH' lara yol açabilir. SAK'nın gelişmesine karşılık BOS blok seviyesinin

üstüne ulaşamaz ise klasik SAK izlenmeyeceği, ayrıca SDH ve SAK'nın klinik bulgularda artışa yol açmasa da radyolojik yoğunluk farklılıklarını oluşturarak tümörün tanısını ve seviye saptanmasını zorlaştıracağı kanısındayız. Bu tümörlerin cerrahi sırasında hastanın durumuyla hareketlenerek radyolojik ve cerrahi anatomi bulgular arasında farklılık oluşturabilecekinin unutulmaması gerektiği kanaatindeyiz.

Yazışma adresi: Kayhan Kuzeyli
K.T.Ü. Tıp Fakültesi,
Nöroşirürji Anabilim Dalı
61080, Trabzon

KAYNAKLAR

1. Bhaita S, Khosla A, Dhir R, Bhaita R, Banerji AKG: Lumbosacral nerve sheath tumors. *Surg Neurol* 37:118-122,1992
2. Bruni P, Esposito S, Oddi G, Hernandez R, Martinez F, Patricola A: Subarachnoid hemorrhage from multiple neurofibromas of the cauda equina. *Neurosurgery* 28:910-913,1991
3. Calhoun JM, Boop F: Spontaneous spinal subdural hematoma: Case report and review of the literature. *Neurosurgery* 29:133-134,1994
4. Cervoni L, Celli P, Scarpinati M, Cantore G: Neurinomas of the cauda equina clinical analysis of 40 surgical cases. *Acta Neurochir (Wien)* 127:190-202,1994
5. Kornel EE, Ulahakos D: Intradiscal schwannoma presenting solely with rectal pain. *Neurosurgery* 22:417-419,1988
6. Nayernouri T: Neurilemmomas of the cauda equina presenting as prolapsed lumbar intervertebral disks. *Surg Neurol* 23:187-188,1985
7. Shikata J, Yamamoto T, Lida H, Yasuda T, Shimizu K: Multiple neurilemmoma of the cauda equina. A case report. *J Neurosurg Sci* 35:173-175,1991
8. Smith RA: Spinal subdural hematoma, neurilemmoma and acute transvers myelopathy. *Surg Neurol* 23:367-370,1985
9. Swann KW, Ropper AH, New PFJ, Poletti CE: Spontaneous spinal subarachnoid hemorrhage and subdural hematoma. Report of two cases. *J Neurosurg* 61:975-980,1984
10. Tavy TLJ, Kuiters RRF, Koster PA, Hekster REM: Elusive tumor of the cauda equina *J Neurosurg* 66:131-133,1987
11. Toledo E, Shalit MN, Segal R: Spinal subdural hematoma associated with anticoagulant therapy in a patient with spinal meningioma. *Neurosurgery* 8:600-603,1981
12. Vazquez-Barquero A, Pascual J, Qintana F, Figols J, Izquierdo JM: Cervical schwannoma presenting as a spinal subdural hematoma. *Br J Neurosurg* 8:739-741,1994
13. Zilhka A, Nicoletti JM: Acute spinal subdural hematoma *J Neurosurg* 41:627-630,1974